

ЛИСИЦАТА, ТАРАЛЕЖЪТЪ И КЪРТИЦАТА

(Народна приказка)

Ежътъ и Къртицата се сдружили нѣкога да работятъ заедно полска работа.

— Е, Къртицо, — казалъ Ежко, — сега каква работа да започнемъ?

— Ами че, какво да започнемъ, бе, Ежко? Най-напредъ трѣбва да изоремъ полето! Ето, азъ ще изора, а пѣкъ ти да посѣешъ! Запретнала се Къртицата и изорала полето, та да ти е драго да го гледашъ! После Ежко посѣлъ изораното мѣсто, повлачилъ го съ трѣнитѣ си, като се търкалялъ отгоре, и се народило жито — страшно нѣщо!

Ожънали го и овършели, па взели единъ шиникъ, да си дѣлятъ пшеницата. Но двамата съдружници веднага се скарали. Ежко искалъ за него шиникътъ да е по-натѣпканъ, защото той повече се мѣчилъ, когато влачилъ. Къртицата пѣкъ казала, че тя повече работила и ноктитѣ си изкъртила, докато изоре. Какво да се прави? Хванали се гуша за гуша! За пакостъ, ето я Кума-Лиса, минавала отъ тамъ и дошла да види, каква е тази врѣва!

— Защо се карате, бе, Ежко и Къртице? Какво има да дѣлите, та така се карате?

Тѣ ѝ разказали всичко, като предъ справедливъ сѣдия и я помолили, тя да имъ раздѣли пшеницата.

— Е, на тебе, Ежко-Мешко, и на тебе, Къртуле-Мъртуле, жито по шиниче! Толкова ви стига за цѣла зима! А за Лисица-Месица, ще бждатъ деветтѣ шиника жито, да си занесе на воденица! Ето ви на васъ право, право като вжже въ торба, гдето се дума, — казала лисицата и ограбила Ежа и Къртицата!

Преразказалъ и илюстриралъ Наумъ х. Младеновъ

